

призвалъ като видѣ, рече въ себе си и думаше: Тойзи ако бѣше пророкъ, щѣше да знае коя и каква е жена-та, която ся допира до него, че е грѣшица.

40 И отговори Іисусъ и рече му: Симоне, имамъ нѣщо да ти рекѫ: а той казува: Учителю, рече: Нѣкой си заимодавецъ имаше двама дължинци; единъ-тъ бѣ дълженъ пететотинъ дина-
41 рии а другиятъ иетдесетъ. И понеже нѣмахъ да му платятъ, прости имъ го и на двамата. И тѣй, какви ми, кой отъ тѣхъ ще го възлюби по-
42 вече? Отговори Симонъ и рече: Мыслѣхъ че онзи комуто е оставилъ новече-то. А той му рече:
43 Право еи отеждилъ. И като ся обърна къдѣ женѣ-тѣ, рече на Симона: Видишъ ли тѣзи женѣ? Влѣзохъ въ кѫщи-тѣ ти, и ты водѣ за нозѣ-тѣ ми ие даде; а тя съеъ сълзы облѣ нозѣ-
44 тѣ ми, и съ космы-тѣ на главѣ-тѣ си го отры.
45 Ты цѣлованіе ми не даде; а тя, отъ какъ съмъ влѣзъ, не е прѣстанжла отъ да цѣлува нозѣ-
46 тѣ ми. Ты съ масло главѣ-тѣ ми не помаза; а
47 тя съ миро помаза нозѣ-тѣ ми. За това ти ка-
зувамъ, прощаватъ ѝ ся много-то нейни грѣхове;
48 защото много възлюби; а комуто ся малко прощава, малко люби. И рече ѝ: Прощаватъ ти
49 ся грѣхове-тѣ ти. И тѣзи които сѣдѣхъ съ него,
наедно на трънезѣ-тѣ начињахъ да си говорятъ
50 помежду си: Кой е тойзи който и грѣхове про-
шава? И рече на женѣ-тѣ: Вѣра-та твоя та
спасе; иди си съ миромъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това ходѣше отъ градъ на градъ и отъ село на село, да проповѣдува и да благо-
вѣствува царство-то Божіе; и дванадесетъ-тѣ у-
2 ченици бѣхъ съ него, И жены иѣкои, които бѣхъ